

Raks Eden Kadının Göbeđi

– kul mehmet · 30 Kasım 2020

Raks Eden Kadının Göbeđi

Bir dürtümü sancılarımız dürterek acılar çektiren
Oturup başında yaslar tutarak günümüzü zehir ettiğimiz
Kaldırımları aşındırırken suçu neydi kaldırımların
Bir pastamı bekliyorduk köşeyi dönünce hayatın elinde
Ah Leyla bir ömür seni aradım çöllerde kayboldum
Damarlarımda akan kan yerine nefesin aktı kurudum kaldım
Cennetten bir döşek beklerken kızgın kumlara yattım
Ne kendimi ne seni anlatamadım çingenelerin arasına daldım
Çaldılar gece gündüz hayatın saçlarını yolduk
Hayat irkilince ben sensiz neşenin içinde kendime geldim
Karanlık odalar çiftetelliyle aydınlandı
Raks eden kadının açık göbeğine aklım dolandı
Döndükçe başım kucagında uyandım
Dün inip çıkacağım merdivenler yok iken
Köprüleri kurulmuş buldum
Birçok yol aradım sana varmak için bulamadım
Raks eden kadının göbeğinde buldum sevmeyi
Gerçi tam sevmek değil arzumdu
Her saat başı başıma vuran alarmin tokmağı gibiydi
Şimdi duruldu
Göbeđindeki o sev diye bağırın çığığın peşinde ayıldım
Üzerimdeki gölge ağırlıklar gitmiş
Kanat çırpın arzularımın sevinç kanatlarının sesini duydum
Çiçeđi burnunda düşlerim gerçekle yüzleşti
Arzularım tavan yaptı aşk dediğim şeyde benden kaçtı
Tozunu aldı sancılarımın arzularımla raks eden kadının göbeği
Şimdi zor gelir geriye dönerek onarmanın emeği
Önümde tarhana çorbası aklım tarhana çorbası gibi karışık
Öpücükler bir o yanağında bir bu yanağında neşeyle gezer
Karşı koyamıyorum böylesi yoğun sevgiye böylesine hasretken
Kışın ürpertileri yüreğimde erirken öpücüklerin sıcaklığıyla
Kalayım ben böyle yarı uyanık yarı uykulu
Mehmet Aluç